

33

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 stycznia 1966 r.

w sprawie zbywania skasowanych pojazdów samochodowych i zużytych części samochodowych oraz wprowadzenia do obrotu części regenerowanych i naprawionych.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1209 i z 1961 r. Nr 80, poz. 334) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Skasowanymi pojazdami samochodowymi są pojazdy samochodowe skasowane w trybie przepisów w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi i nie wykorzystane w sposób dopuszczony tymi przepisami.

2. Zużyтыми częściami samochodowymi są części i podzespoły:

- 1) wymontowane z pojazdu samochodowego w związku z jego naprawą, w celu zastąpienia sprawnymi częściami lub podzespołami;
- 2) pochodzące z rozbiórki skasowanych pojazdów samochodowych.

§ 2. 1. Przepisy zarządzenia dotyczą zużytych części samochodowych podlegających regeneracji i naprawie oraz skasowanych pojazdów samochodowych zawierających takie części.

2. Szczegółowy wykaz części samochodowych podlegających regeneracji i naprawie ustali Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji. W miarę potrzeby wykaz powinien być aktualizowany.

3. Wykaz oraz wprowadzane w nim zmiany powinny być ogłaszane w biuletynach informacyjnych Zjednoczenia Zaplecza Technicznego Motoryzacji, Zjednoczenia Przemysłu Motoryzacyjnego i Centrali Techniczno-Handlowej „Moto-byt”. Zaleca się ogłaszanie wykazu i wprowadzanych w nim zmian także w biuletynie informacyjnym Krajowego Związku Spółdzielni Transportu.

4. Szczegółowy wykaz, o którym mowa w ust. 2 i 3, zwany jest w dalszym ciągu „wykazem części samochodowych”.

§ 3. Skasowane pojazdy samochodowe marek i typów nie wymienionych w wykazie części samochodowych oraz zużyte części samochodowe, nie wymienione w tym wykazie, jednostka gospodarki uspołecznionej zbywa upoważnionej składnicy złomu, zgodnie z przepisami o zbywaniu odpadków użytkowych, według cen złomu metali.

Rozdział 2.

Zasady zbywania skasowanych pojazdów samochodowych i zużytych części samochodowych.

§ 4. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej, posiadająca skasowany pojazd samochodowy marki i typu wymienionego w wykazie części samochodowych, obowiązana jest

zgłosić go do sprzedaży w najbliższym punkcie skupu skasowanych pojazdów samochodowych (§ 6 ust. 1), który zakupi zgłoszony pojazd lub w uzasadnionych wypadkach zrezygnuje z zakupu.

2. Jeżeli punkt skupu skasowanych pojazdów samochodowych zrezygnuje z kupna albo w terminie jednego miesiąca od dnia zgłoszenia skasowanego pojazdu samochodowego nie zakupi tego pojazdu, jednostka gospodarki uspołecznionej, posiadająca pojazd, zbywa go w sposób określony w § 3.

3. Zbywanie skasowanych pojazdów samochodowych zgodnie z przepisami ust. 1 odbywa się według cen żelastwa użytkowego.

§ 5. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej, posiadająca zużyte części samochodowe, wymienione w wykazie części samochodowych, obowiązana jest sprzedać je w najbliższym punkcie skupu zużytych części samochodowych (§ 6 ust. 2), dokonującym skupu części pojazdów samochodowych danej marki i typu; przepis ten nie dotyczy części samochodowych posiadających wyraźne cechy uniemożliwiające regenerację lub naprawę (np. złamane).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek gospodarki uspołecznionej, które:

- 1) wykonują we własnym zakresie regenerację i naprawę części samochodowych pojazdów przez siebie eksploatowanych;
- 2) zlecają bezpośrednio określonym w § 6 ust. 2 pkt 1 zakładom regenerację i naprawę posiadanych zużytych części samochodowych.

3. Za dostarczone do punktu skupu zużyte części samochodowe jednostka gospodarki uspołecznionej otrzymuje należność według cen złomu metali.

§ 6. 1. Punktami skupu skasowanych pojazdów samochodowych są zakłady (warsztaty) naprawy samochodów (ust. 3).

2. Punktami skupu zużytych części samochodowych są:

- 1) zakłady wykonujące regenerację i naprawę części samochodowych;
- 2) placówki hurtowej i detalicznej sprzedaży części samochodowych, podległe:
 - a) Zjednoczeniu Zaplecza Technicznego Motoryzacji,
 - b) Centrali Techniczno-Handlowej „Moto-byt”,
 - c) Krajowemu Związkowi Spółdzielni Transportu;
- 3) resortowe składnice części samochodowych.

3. Szczegółowy wykaz punktów skupu, o których mowa w ust. 1 i 2, z określeniem marek i typów pojazdów samochodowych oraz asortyment części samochodowych, skupuowanych przez te punkty, zostanie ustalony przez Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji w porozumieniu z jednostkami nadrzędnymi punktów skupu i ogłoszony w sposób określony w § 2 ust. 3.

§ 7. 1. Punkty skupu określone w § 6 ust. 2 pkt 2 i 3 dostarczają nabyte części samochodowe zakładom wykonującym regenerację i naprawę części samochodowych, wskazanym przez Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji, które obowiązane są przyjmując dostarczone części, Zakłady te kwalifikują otrzymane części jako nadające się:

- 1) do regeneracji lub naprawy;
- 2) na złom.

2. Warunki techniczne kwalifikowania części samochodowych (ust. 1) ustali Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji.

3. Za dostarczone zakładom, określonym w ust. 1, zużyte części samochodowe punkty skupu otrzymują należność według cen złomu metali, powiększonych o narzut w wysokości określonej przez Państwową Komisję Cen.

4. Zakłady określone w ust. 1 sprzedają regenerowane i naprawione części samochodowe placówkom hurtowej i detalicznej sprzedaży:

- 1) określonym w § 6 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz
- 2) podległym Zjednoczeniu Przemysłu Motoryzacyjnego — według cen ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

Rozdział 3.

Zasady wprowadzenia do obrotu regenerowanych i naprawionych części samochodowych.

§ 8. 1. Wprowadza się do obrotu w hurcie i detalu regenerowane i naprawione części samochodowe.

2. Wprowadzone do obrotu regenerowane i naprawione części samochodowe powinny odpowiadać obowiązującym warunkom technicznym oraz posiadać cechy odróżniające je od części nowych.

3. Na regenerowane i naprawione części samochodowe, wprowadzone do obrotu, zakłady wykonujące regenerację i naprawę udzielają będą gwarancji w zakresie określonym przez Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji.

§ 9. Sprzedaż regenerowanych i naprawionych części samochodowych będzie prowadzona przez placówki hurtowej i detalicznej sprzedaży części samochodowych (§ 7 ust. 4) po cenach ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 10. 1. W razie przejściowych trudności w zaopatrzeniu rynku w części wymienione w wykazie części samochodowych może być wprowadzony obowiązek dostarczenia przez jednostki gospodarki uspołecznionej zużytej części samochodowej przed nabyciem takiej części nowej. Za dostarczone zużyte części samochodowe jednostka otrzymuje należność według cen złomu metali.

2. Obowiązek dostarczenia części zużytych (ust. 1) mogą, za zgodą Ministerstwa Komunikacji, wprowadzić:

- 1) Zjednoczenie Przemysłu Motoryzacyjnego — w odniesieniu do części pojazdów samochodowych produkcji krajowej;
- 2) Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji — w odniesieniu do części samochodowych pochodzących z importu.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Instytutu Geodezji i Kartografii oraz przedsiębiorstw podległych tym ministrom.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

34

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 28 stycznia 1966 r.

w sprawie jednostkowych cen zakupu oraz zasad klasyfikacji liści i nasion tytoniu krajowego.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144), § 6 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie cen zakupu krajowego tytoniu ze zbiorów roku 1957 i lat następnych (Monitor Polski Nr 32, poz. 215) oraz § 1 ust. 2 uchwały nr 89 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1963 r. w sprawie zmiany cen wykupu liści i nasion tytoniu krajowego ze zbiorów roku 1963 i lat następnych (Monitor Polski Nr 16, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się jednostkowe ceny zakupu oraz zasady klasyfikacji liści i nasion tytoniu krajowego, zawarte w ta-

ryfie wykupu liści i nasion tytoniu krajowego, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 3 kwietnia 1963 r. w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego (Monitor Polski z 1963 r. Nr 30, poz. 158 oraz z 1964 r. Nr 2, poz. 6).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że taryfa wykupu liści i nasion tytoniu krajowego ma zastosowanie przy ich wykupie, poczynając od zbiorów z roku 1966.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 28 stycznia 1966 r. (poz. 34).

TARYFA WYKUPU LIŚCI I NASION TYTONIU KRAJOWEGO

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ceny ustalone w rozdziale 2 stosuje się do liści tytoniu, nadających się do przetworzenia na wyroby tytoniowe.

2. Liście i części liści tytoniu zanieczyszczone obcymi domieszkami, niedojrzałe, nie dosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute, jak również liście rozsadnikowe uznaje się za surowiec nieużyteczny i poddaje się zniszczeniu.

3. Liście tytoniu zanieczyszczone piaskiem lub pyłem ziemnym, jeżeli zanieczyszczenia te da się usunąć przez wy-